

Elokuu Evolla

24.8.2011

Koivumetsä - tuhansien järvien ohella – on olennainen osa perinteistä Suomi-kuvaa. Miten kansallismaisemamme näkee Khamis, joka tulee päiväntasaajan toiselta puolen? Sivu 3.

Ymmärrys tekee rikkaaksi

Matkailu avartaa, sanottiin ennen vanhaan. Kaikki eivät voi matkustaa, mutta nykyään ei tarvitse lähteä kovin kauas kotoa, kun voi tutustua uuteen kulttuuriin. Parin vuoden takainen tilasto kertoo, että Suomessa on noin 250 000 maahanmuuttajaa. Viime eduskuntavaaleissa maahanmuuttajia kammoava puolue sai äänivyöryn. Mitä tämä kertoo meistä? Olemmeko rasisteja - vai olemmeko vain liian laiskoja ajattelemaan itse?

Ihmisen perustarpeita ovat jäsentyminen, liittyminen ja tekeminen. Jäsentyminen edellyttää ymmärrystä ja selkeitä tavoitteita. Liittyminen on sitä, että kuuluu joukkoon, ja tekeminen on osallisuutta yhteisiin toimiin.

Mikä voimavara Suomelle olisikaan, kun muualta muuttaneet saisivat mahdollisuuden saavuttaa nuo perustarpeet. He eivät jäisi ulkopuolelle, odottamaan passiivisena muiden päätöksiä, vaan voisivat osallistua yhteiskunnan rakentamiseen ja kehittämiseen.

Ja miten meidän täällä syntyneiden elämä rikastuisikaan. Uuden oppiminen tuo iloa jo pienelle lapselle. Meille aikuisille uusiin kulttuureihin tutustuminen toisi lisää ymmärrystä ja hyvää mieltä.

Viereisellä sivulla sansibarilainen – ja ehkä jo hieman suomalaistunutkin - Khamis kommentoi suomalaista maisemaa. Hän puhuu siitä arvostavasti, ilman ennakkoluuloja. Hän on avoin meikäläisten tavoille ja tottomuksille, ja on itsekin omaksunut niitä, kuten esimerkiksi rakastamaan saunaa.

Voisimmeko me muutkin olla yhtä avarakatseisia?

Kaksi maata – kaksi maisemaa

Kun sansibarilainen Khamis tapasi suomalaisen Ainnon 10 kuukautta sitten, hän samalla menetti sydämensä Suomelle. Tänään nuorella parilla on oma matkailuyritys, joka järjestää matkoja Sansibarille. Suomi ja Sansibar ovat lähes samalla pituusasteella, mutta siihen yhtäläisyydet loppuvatkin. Khamis tarttui kameraan ja kuvasi muutamia suomalaisia asioita, jotka hänen kotisaarellaan ovat toisin.

Kuvat: Khamis Rashid, teksti: Anna-Majja Koponen

"Sansibarissa ei ole saunoja. Niitä ei oikeastaan tarvitaakaan, sillä ilmasto on kostea ja kuuma – usein jopa 35 astetta. Itse olen kovasti mieltynyt suomalaiseen saunaan. Minusta se edistää terveyttä. Siellä hikoaa kunnona, ja sen jälkeen voi pu

lahtaa kylmään veteen viilentymään. Itse olen käynyt avannossakin – ja nautin siitä! Sauna on hyvä paikka vaihtaa ajatuksia, mutta välillä nautin siellä hiljaisuudesta ja omasta rauhasta.. Arvostan saunan puhtautta."

"Tiedän, että juuri tämä sieni ei ole syötävä, mutta valitsin sen symboloimaan hyviä suomalaisia sieniä. Sansibarilla emme poimi sieniä, enkä edes tiedä, olisiko siellä syötäviä lajeja. Meidän ruo-

kiimme sienet tulevat ulkomailta, kuten Kiinasta. Suomessa kantarellit ovat lempiruokaani. Käyn itse niitä poimimassa ja valmistan ateriaksi. Sansibarissa ruokapöytään kuuluu yleensä kasviksia ja kalaa. Saarella on muslimienemmistö, ja se merkitsee sitä, ettei sianlihaa yleensä ole tarjolla."

"Suomalaiset talot ovat hyvin rakennettuja ja kivan näköisiä, puhtaita ja viimeisteltyny. Sansibarissa ollaan rakentaessa huolettomampia, koska ilmasto on niin lempeä. Monet suomalaiset taitavat luulla, että kaikki afrikkalaiset elelevät

majoissa, mutta Sansibarilla asutaan taloissa. Pääkaupungin Stonetownin rakennuksissa näkyy kulttuurien kirjo: sen taloissa on vaikutteita arabialaisesta, eurooppalaisesta, intilaisesta ja tietysti suahilityylistä."

"Pidän suomalaisista järvistä. Meillä Sansibarissa niitä ei ole, vesi on meillekin tuttu elementti: saartamme ympäröi Intian valtameri. Paikalliset lähtevät vesille useimmiten ikaikaisilla dhowpuuveineillä."

"Suomalaiset järvet ovat kauniita, mutta minulle oli shokki, että niiden vesi usein on tummaa ja likaista. Ihmiset heittelevät veteen roskaa seurauksista piittaamatta. Intian Valtameri on Sansibarin rannoilla kirkasta, ja vedenalaista elämä voi katsella jopa kymmenen metrin syvyyteen."

"Suomessa ja Sansibarissa on kesäisin sama aika, ja talvella Suomi on tunnin jäljessä. Päivän pituus sen sijaan on aivan erilainen. Päiväntasaajan läheisyydestä johtuen Sansibarissa päivät ovat vuodenajasta riippumatta samanpituisia: 12 tuntia valoisaa ja 12 tuntia pimeää. Ajanlasku alkaa aamulla kello 6, kun aurinko nousee. Tässä kuvassa kello on 6.45 suahili-aikaa. Yleinen käsitys afrikkalaisista on, että he eivät noudata sovittuja aikoja, mutta itse olen erittäin täsmällinen."

"Suomen metsät ovat jännittäviä. Sansibarissa metsä on harvinaisuus – meillä on oikeastaan vain kaksi oikeaa metsää. Meidän metsiköisämme kasvaa ruokaa: mangoja, banaaneja, kookospähkinöitä ja jackfruit- ja doorian-hedelmiä."

Gallup

Tätä kysyimme:
Käytätkö
navigaattoria,
google mapsia tai
muuta
karttaohjelmia?
Mitä mieltä olet
niistä ja millaisia
kokemuksia sinulla on?

Juho

- Minulla ei ole vielä navigaattoria, mutta aion hankkia sen. Navigaattorista näkee mihin aikaan olet perillä, nopeusrajoitukset ja kuvia, joita ei paperikartasta näe. Se tekee ajosta miellyttävämpää ja stressittömämpää.
- Puhelimessa oleva Google Maps on tosi kätevä.

Maija

- Käytän navigaattoria joskus, kun ei ole karttaa käytettävissä.
- Mutta navigaattori ohjaa minne sattuu. Parempi on paperinen kartta, johon on merkitty hyvin tarvittavat tiedot.
- Navigaattori voi olla hyvä apu vieraassa kaupungissa.
- Pitäisi olla sellainen karttaohjelma jossa näkyisi vain omat salaiset sienipaikat.

Aulis

- Google Mapsista minulla on hyviä kokemuksia. Olen tarkistanut miltä oma talo näyttää siinä ja katsonut miltä Fuerteventuran taloni näyttää.
- Netissä olevat karttaohjelmat ovat loistavia.
- Kännykässä olevaa navigaattoria olen käyttänyt pari kertaa. Navigaattori neuvoo aina helpoimman reitin ja haluan usein kulkea toista reittiä. Pääsääntöisesti minulla on hyviä kokemuksia.

- Olen käyttänyt karttaohjelmia mm. Google Mapsia. Ne ovat raivostuttavia, kun väittävät ettei hakemaani osoitetta ole olemassa, vaikka se on ollut monet vuodet. Matkan pituuden määrittämiseen ne ovat hyviä, mutta keskeneräisiä. Ongelma karttaohjelmien käytössä on, ettei muista mikä on siedettävä ja mikä tosi huono. Vie paljon aikaa etsiessä hyvää. Jos tekniikan on tarkoitus helpottaa asioita, niin karttojen oli oltava heti saatavissa.

- Olin auton kyydissä Frankfurtissa, jossa tiet oli muutettu pyöräkilpailun takia ja kuljettajalla oli navigaattori, jota hän ei osannut käyttää. Lopulta eräs matkustaja sai sen toimimaan. Isoissa kaupungeissa navigaattorit ovat käteviä, mutta niihin ei kannata uskoa sokeasti.

- Tykkään lukea paperikarttoja ja koen löytämisen iloa niitä käyttäessä.

Leena

Johanna

- Olen käyttänyt Google Mapsia, Forecan karttaa ja navigaattoreita.
- Autoillessa Google Maps on hyvä - kävellen ja pyöräillen liikuessa Reittioppaan karttapalvelu.
- En pärjäisi ilman, koska niitä käyttäessä ei tarvitse pähkäillä paljon matkaa jäljellä tai missä paikka on. Kartta kulkee mukana aina kun puhelin on mukana.
- Google on kätevin, paitsi puhelimella käyttäessä ei voi määrittää millaisen reitin haluan. Navigaattoreissa on vaikeampi käyttöliittymä.

Päätoimittaja

Anna-Maija Koponen
anna-maija.koponen
@suomi24.fi

Toimitus ja taitto

Tuija Ikonen
tuijaikonen1@msn.com

Tuottaja

Olli Teräs
olli.teras@gmail.com

Khamis Rashid
khamis@sansibar.fi

 TTL Tietotekniikan liitto ry

Vipuvoimaa
EU:lta

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

aktiivi